

YRJÖ JYLHÄ

**„HALLITSE,
BRITANNIA!”**

ENGLANTILAISTA RUNOUTTA

W. S. O. Y.
NÄKÖISPAINOS NTAMO 2013

»HALLITSE, BRITANNIA!«

»HALLITSE, BRITANNIA!«

ENGLANTILAISTA RUNOUTTA

SUOMENTANUT

YRJÖ JYLHÄ

PORVOO

WERNER SÖDERSTRÖM OSAKEYHTIÖ

*Suomalaisen Kirjallisuuden Edistämisrahaston
avustamana julkaistu.*

Näköispainos ntamo 2013
© 2013 Yrjö Jylhän oikeudenomistajat
ISBN 978-952-215-461-3

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

www.ntamo.net

WERNER SÖDERSTRÖM OSAKEYHTIÖN
KIRJAPAINOSSA PORVOOSSA 1929

*When Britain first, at Heaven's command,
Arose from out the azure main,
This was the charter of the land,
And guardian angels sang this strain:
 'Rule, Britannia, rule the waves!
 Britons never will be slaves!'*

L O R D B Y R O N

HYVÄÄ YÖTÄ!

HYVÄSTI, rannat himmenneet!
hyvästi, synnyinmaa!
Yötuuli huokaa, hyrskyy veet
ja lokki vaikertaa.
Käy päivä maihin kaukaisiin,
me seuraamme sen myötä.
Siks auringolle: näkemiin;
maa isäin — hyvää yötä!

Pian pinta meren aution
taas kylpee aamunkoissa,
nään ympärillään aallokon,
mut isänmaa on poissa.
On linnan liesi kylmillään,
saa metsä muurit niellä;
vain koira ulvoin yksinään
mua ikävöitsee siellä.

Miks itket, paashipoikasein?
Pois huuliltas on veri!
Sua kauhistaako syöverein
tuo myrskynmusta meri?
Pois pyyhi kyynel poskeltas:
ei meri niele meitä;
niin kiitää pursi voimakas
kuin haukka pilven teitä.

»Vaikk' aallot velloo, myrsky soi,
en pelkää tuulta, vettä:
mut muistella, sir Childe, en voi
mä ilman kyynelettä,
kuink' isän, äidin armaan näin
mä jäävän huolten vaivaan.
Nyt ootte ainoot ystäväin
sä vain ja Luoja taivaan.

Mua siunas taatto toiveineen,
ei häntä suru vainoo;
mut äiti riutuu murheeseen,
kun pois on poikans' ainoo.» —
Jo riittää, itkuus syytä on,
saat lohdun kyyneleistä;
jos mull' ois rintas viaton,
en vois näin tyyynnä seistä.

Oot kalvas, kelpo linnamies,
miks tunnet ahdistusta?
Sua peloittaako Ranskan ies
vai meren nielu musta? —
»En henkeäni pelkää, en!
Sir Childe, sen kyllä takaan.
Mut vaimoani muistellen
saan muodon murheenvakaan.

Luo linnas järven poukamaan
laps jäi ja vaimo multa;
mit' äiti vastaa, taattoaan
kun kysyy lapsikulta?» —
Jo riittää, syyt' on surra sun,
sua taivas lohduttakoon;
mut mull' on syytä riemuhun,
kun ohjaan maata pakoon.

Ken uskois naisten kyyneliin,
ken muistais naisen valaa!
Uus kosija kun saapuu, niin
taas säihke silmiin palaa.
En kaipaa mennytt' elämää,
ei vaarat mieltä murra;
mut tuskaa tunnen, kun ei jää
mult' yhtään, mitä surra.

Nyt yksinäni purjehdin
mert' aavaa tuulten mukaan.
Miks toisten vuoksi huokaisin,
mua kosk' ei muista kukaan?
Kai koira hoivass' outojen
viel' uikuttaa ja suree;
mut jos ma joskus palannen,
se isäntäänsä puree.

Nyt kevein rinnoin laivassain
jään merten pauhinaan.
Vie minne tahdot, kun et vain
vie rantaan synnyinmaan!
Oi terve, tyrskyt raivokkaat!
Ja kesken vaahtovyötä
taas terve, rotkot, erämaat!
Maa isäin — hyvää yötä!

”

Yli lumen ja jään, läpi usvasään
lens albatrossi luo;
me siunasimme, kuin ollut ois
kristityn sielu tuo.

**Runoilija Yrjö Jylhän
(1903–1956) ensimmäinen
julkaistu suomennosteos.
Sisältää edelleen ainoan
suomenkielisen version
Samuel Taylor Coleridgen
”The Rime of the Ancient
Mariner” -runosta sekä
runoja mm. Byronilta, Kip-
lingiltä ja Robert Brownin-
gilta. Erillisenä liitteenä
Oscar Wilden kuuluisa
”Balladi Readingin vanki-
lasta”.**

9 789522 154613 >